1. Než zavřel bránu, oděl se do oceli a zhasil svíci. FΕ bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící. /: Spala jak víla, jen vlasy halily ji, jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,

FΕ

Ami něžná a bílá, jak rosa na lilii, jak luna bdící.:/

Ami F E Ami F E

Ami

2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích – svědkové němí,

lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí.

a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

/: Polnice břeskné, vojácká melodie, potoky teskné – to koně zkalili je,

Ami F E Ami F E

3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče.

Rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče.

/: S rukama v týle jdou vdovy alejemi, ze dlouhé chvíle zdobí se liliemi, lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Ami F E Ami F E